

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ♣ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא- key:	

סנהדרין-זה בורר		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
בשלמא מיגו דפסלי עדים פסלי נמי דייני - איכא בי דינא אחרינא. אלא מיגו דפסלי דייני - פסלי נמי עדים? והא עדים תו ליכא	מתקיף לה רבא:												כד.
לא צריכא, דאיכא כת אחרת.												◊	כד.
הא ליכא כת אחרת מאי - הכי נמי - דלא מצי פסלי? היינו דרב דימן													כד.
איכא בינייהו מיגו.													כד.
אמרינן מיגו	דמר סבר: [רבין]											◊	כד.
לא אמרינן מיגו.	ומר סבר: [רב דימי]											◊	כד.
פה קדוש יאמר דבר זה? תני - עדו.	גופא אמר ריש לקיש:											◊	כד.
איני?												◊	כד.
הרואה את ריש לקיש בבית המדרש כאילו עוקר הרים וטוחנן זה בוקה	והאמר עולא:											◊	כד.
והלא כל הרואה רבי מאיר בבית המדרש כאילו עוקר הרי הרים וטוחנן זה בוקה	רבינא:											◊	כד.
בא וראה כמה מחבבין זה את זה.	הכי קאמר: [עולא]											◊	כד.
אסור להטמין את - הצונן.	כי הא דיתב רבי, וקאמר:											◊	כד.
אבא התיר להטמין את הצונן.	אמר לפניו רבי ישמעאל ברבי יוסי:											◊	כד.
כבר הורה זקן.	אמר להם: [רבי]											◊	כד.
בא וראה כמה מחבבין זה את זה דאילו רבי יוסי קיים - היה כפוף ויושב לפני רבי, דהא רבי ישמעאל ברבי יוסי ממלא מקום אבותיו הוה - והיה כפוף ויושב לפני רבי, וקא אמר כבר הורה זקן.	רב פפא:											◊	כד.
מאי דכתיב (זכריה י"א) ואקח לי שני מקלות לאחד קראתי נועם ולאחד קראתי חובלים, נועם - אלו תלמידי חכמים שבארץ ישראל, שמנעימין זה לזה בהלכה. חובלים - אלו תלמידי חכמים שבבבל, (זכריה ד') ויאמר אלה שני בני היצחק העמדים וגו' ושנים זיתים עליה. יצחק אמר רבי יצחק: אלו תלמידי חכמים שבארץ ישראל, שנוחין זה לזה בהלכה כשמן זית, ושנים זיתים עליה - אלו תלמידי (זכריה ה') ואשא עיני וארא והנה שתיים נשים יוצאות ורוח בכנפיהם ולהנה כנפים החסידה ותשאנה האיפה בין השמים ובין הארץ ואמר אל המלאך הדבר בי אנה המה מולכות את האיפה ויאמר	רבי אושעיא:											◊	כד.
והאמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחאי	[רבי יוחנן]											◊	כד.
וגסות הרוח לבבל נחית?												◊	כד.
עשרה קבין גסות ירדו לעולם, תשעה נטלה עילם - ואחת כל העולם כולן	והאמר מר:											◊	כד.
אין, לבבל נחית, ואישתרבו דאישתרבב לעילם.												◊	כד.
דיקא נמי, דכתיב לבנות לה בית בארץ שנער - שמע מינה.												◊	כד.
סימן לגסות הרוח עניות	והאמר מר:											◊	כד.
ועניות לבבל נחית												◊	כד.
מאי עניות - עניות תורה, דכתיב:												◊	כד.
(שיר השירים ה') אחות לנו קטנה ושדים אין לה אמר רבי יוחנן: זו עילם שזכתה ללמוד ולא זכתה ללמד.	[רבי יוחנן]											◊	כד.
מאי בבלי? אמר רבי יוחנן: בלולה במקרא, בלולה במשנה, בלולה בתלמוד.	[רבי יוחנן]											◊	כד.
(איכה ג') במחשכים הושיבני כמתי עולם אמר רבי ירמיה: זה תלמודה של בבל.	[רבי ירמיה]											◊	כד.
אמר לו: נאמן עלי אבא, נאמן עלי אביך נאמנים עלי שלשה רועי בקר, רבי מאיר אומר: יכול לחזור בו	[רבי מאיר]											◊	כד.
אינו יכול לחזור בו.	חכמים:											◊	כד.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

סנהדרין-זה בורר		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
היה חייב לחבירו שבועה, ואמר לו: דור לי בחיי ראשך רבי מאיר אומר: יכול לחזור בו	[רבי מאיר]										◆	■
אין יכול לחזור בו.	הכמים:										◆	■
כגון דקבליה עליה בחד.	רב דימי בריה דרב נחמן בריה דרב יוסף:										◆	■
מחלוקת במחול לך, אבל באתן לך - דברי הכל יכול לחזור בו.	רב יהודה אמר שמואל:										◆	■
באתן לך מחלוקת.	רבי יוחנן:										◆	■
באתן לך מחלוקת, אבל במחול לך - דברי הכל אין יכול לחזור בו, או דילמא: בין בוז ובין בוז מחלוקת?	איבעיא להו:										^	◇
מחלוקת באתן לך, אבל במחול לך - דברי הכל אין יכול לחזור בו.	תא שמע, דאמר רבא:										♣	◇
אי אמרת בשלמא באתן לך מחלוקת, אבל במחול לך דברי הכל אין יכול לחזור בו - רבא דאמר כרבי יוחנן. אלא אי אמרת בין בוז ובין בוז מחלוקת, רבא דאמר כמאן?											♣	
רבא טעמא דנפשיה קאמר											!	◇
היה חייב לחבירו שבועה ואמר לו: דור לי בחיי ראשך רבי מאיר אומר: יכול לחזור בו	איתיביה רב אחא בר תחליפא לרבא: [רבי מאיר]										◆	■
אין יכול לחזור בו	הכמים:										◆	■
מאי לאו באתן הנשבעין ולא משלמין, דהוה ליה כמחול לך?											♣	
לא, באתן הנשבעין ונטלין, דהוה ליה כאתן לך.											!	◇
והא תנא ליה רישא											♣	
תנא תולה בדעת אחרים, ותנא תולה בדעת עצמו.											!	◇
וצריכא. דאי תנא תולה בדעת אחרים - בהא קאמר רבי מאיר דמצי הדר ביה - משום דלא גמר ומקני, דאמר: מי יימר דמוכי ליה? אבל תולה בדעת עצמו - אימא מודי להו לרבנן. ואי אשמעינן בהא - בהא קאמרי רבנן, אבל בההיא - אימא מודו ליה רבנן לרבי מאיר, צריכא.											■	
מחלוקת לפני גמר דין, אבל לאחר גמר דין - דברי הכל אין יכול לחזור בו.	ריש לקיש:										◆	■
לאחר גמר דין מחלוקת.	רבי יוחנן:										◆	■
לאחר גמר דין מחלוקת - אבל לפני גמר דין דברי הכל יכול לחזור בו, או דילמא: בין בוז ובין בוז מחלוקת?	איבעיא להו:										^	◇
קיבל עליו קרוב או פסול, לפני גמר דין - יכול לחזור בו, לאחר גמר דין - אין יכול לחזור בו.	תא שמע, דאמר רבא:										■	!
אי אמרת בשלמא לאחר גמר דין מחלוקת, אבל לפני גמר דין דברי הכל יכול לחזור בו - רבא דאמר כרבי יוחנן, ואליבא דרבנן. אלא אי אמרת בין בוז ובין בוז מחלוקת - רבא דאמר כמאן?											!	
אלא לאו שמע מינה: לאחר גמר דין מחלוקת, שמע מינה.											!	
ילמדנו רבינו, לפני גמר דין מחלוקת או לאחר גמר דין מחלוקת, והלכה כדברי מי?	שלח ליה רב נחמן בר רב יצחק לרב נחמן בר										^	◇
לאחר גמר דין מחלוקת והלכה כדברי הכמים.	שלח ליה: [רב נחמן בר יעקב]										!	◇
הכי שלח ליה: באתן לך מחלוקת או במחול לך מחלוקת, והלכה כדברי מי?	רב אשי:										^	◇
שלח ליה: באתן לך מחלוקת, והלכה כדברי הכמים.	שלח ליה: [רב נחמן בר יעקב]										!	◇
בסורא מתני הכי.											■	
ילמדנו רבינו, לפני גמר דין וקנו מידו מאי?	בפומבדיתא מתני הכי: אמר רבי חנינא בר										^	◇
אין לאחר קניין כלום.	שלח להו: [שמואל]										!	◇

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ■ קושיא-challenge ⚡ שאלה-question ^ תירוץ-answer ! ראיה-proof ■
מקרא-key:	

סנהדרין-זה בורר		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
ואלו הן הפסולין - המשחק בקוביא והמלוה בריבית, ומפריחי יונים, וסוחרי שביעית.												■	מ
בתחילה היו קורין אותן אוספי שביעית, משרבו האנסין חזרו לקרותן סוחרי שביעית.	רבי שמעון:											■	◇
אימתי - בזמן שאין להן אומנות אלא הוא, אבל יש להן אומנות שלא הוא - כשרין.	רבי יהודה:											■	◇
משחק בקוביא מאי קא עביד?												⚡	ג
משום דהוה אסמכתא, ואסמכתא לא קניא.	רמי בר חמא:											!	◇
כל כי האי גוונא - לאו אסמכתא היא. אלא: לפי שאין עסוקין ביישובו של עולם.	רב ששת:											!	◇
מאי בינייהו?												⚡	
איכא בינייהו דגמר אומנותא אחריתי.												!	◇
אימתי - בזמן שאין להן אומנות אלא הוא, אבל יש להן אומנות שלא הוא - כשרים.	דתנן אמר רבי יהודה:											■	!
אלמא טעמא דמתניתין - משום יישובו של עולם הוא												⚡	
קשיא לרמי בר חמא												⚡	◇
וכי תימא פליגי רבנן עליה דרבי יהודה												!	
כל מקום שאמר רבי יהודה אימתי ובמה - אינו אלא לפרש דברי חכמים.	והא אמר רבי יהושע בן לוי:											■	⚡